БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 09-11-2021
Организациона јединица | Број | Редни број | Број прилога
02-07-1-911-7/20

Broj: S1 3 U 036002 20
Sarajevo, 03.11.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja „Niskogradnja Marjanović" d.o.o. Prijedor kojeg zastupa Bogdan Golubović advokat iz Banja Luke, ulica Bulevar vojvode Stepe Stepanovića bb, poslovni centar Aquarius, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-911-6/20 od 11.05.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, filijala Banja Luka, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 03.11.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se u preostalom dijelu potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao nesonovana žalba ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor bez broja od 15.04.2020.godine, izjavljena na tendersku dokumentaciju broj: 02-01-JN-966/20 od 25.03.2020.godine, Ugovornog organa JP „Putevi RS" d.o.o. Banja Luka, u otvorenom postupku nabavke radova „rekonstrukcija raskrsnice magistralnog puta I reda broj 108, dionica Ivanjica-Šargovac (nekadašnji magistralni put M4) i lokalnog puta Zalužani-Dragočaj (raskrsnica u Dragočaju). Odbijeni su zahtjevi za naknadu troškova žalbenog postupka i za naknadu troškova postupka sastav žalbe.

Protiv pobijanog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede upravnog postupka. Tužbom ukazuje da je dana 03.04.2020.godine izjavio žalbu na tenderski dokument za nabavku radova referenca

023/20 broj: 02-01-JN-966/20 od 25.03.2020.godine. Navodi da je Ugovorni organ uvažio djelomično žalbene navode i rješenjem broj: 02-01-JN-966/20 od 08.04.2020.godine izmijenio tendersku dokumentaciju u tački 14.1 c) i 14.2. c) te 15.1. a) i 15.2. a) na način da je dozvolio da se tehnička i profesionalna, kao i ekonomska i finansijska sposobnost dokazuju ukupnim prometom odnosno uredno izvršenim ugovorima u traženoj vrijednosti na poslovima održavanja, izgradnje, rekonstrukcije, ili sanacije magistralnih i regionalnih puteva i puteva višeg ranga. Međutim, tužitelj ističe da je ugovorni organ odbio kao neosnovanu žalbu u dijelu koji se odnosi na navode tužitelja da se neosnovano isključuju dokazi o ukupnom prometu i izvršenim ugovorima kada se radi o kategoriji lokalnih puteva, a sve u odnosu na isti žalbeni prigovor. Dakle, tužitelj u konkretnom postupku je izjavio žalbu na tenderski dokument koju je ugovorni organ djelomično uvažio i djelomično napravio izmjene, zbog čega je tužitelj ponovo izjavio žalbu u konačnici jer smatra da je ugovorni organ propustio da se osvrne na tehnički i tehnološki proces izgradnje, rekonstrukcije i sanacije koji je identičan za sve kategorije puteva. U prilogu navedenom tužitelj je dostavio i mišljenje vještaka saobraćajne struke. Međutim dostavljena vještačenja nisu bila ni uzeta u obzir jer tuženi navodi da je tužitelj propustio da ih predloži. S tim u vezi, tužitelj smatra da je ovakav stav tuženog nezakonit jer je tužitelj uz žalbu dostavio navedene dokumente, pa je tuženi bio dužan da ih uzme u obzir i to u skladu sa članom 9. Zakona o upravnom postupku BiH. Tužitelj napominje da ugovorni organ u prethodnim postupcima nije postavljao ovako diskriminatorne uslove niti je pravio razliku između različitih kategorija puteva. Dakle i u konkretnom slučaju je riječ o izvođenju radova na magistralnom putu kao što je to bilo i u prethodnim postupcima samo što tada ugovorni organ nije zahtijevao da ponuđači posjeduju iskustvo isključivo na određenim kategorijama puteva već iskustvo na bilo kojim javnim putevima je prihvaćeno kao relevantno. Slijedom svega navedenog i imajući u vidu da tužena nije cijenila navedene prigovore ni dokaze, tužitelj predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje kao a tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u iznosu od 5.465,00KM u roku od 30 dana od dana dostavljanja.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Kako to proizilazi iz pobijanog rješenja kao i dostavljene dokumentacije, osporenim rješenjem odbijena je kao nesonovana žalba tužitelja izjavljena na tendersku dokumentaciju broj: 02-01-JN-966/20 od 25.03.2020.godine, Ugovornog organa JP „Putevi RS" d.o.o. Banja Luka, u otvorenom postupku nabavke radova „rekonstrukcija raskrsnice magistralnog puta I reda broj 108, dionica Ivanjica-Šargovac (nekadašnji magistralni put M4) i lokalnog puta Zalužani-Dragočaj (raskrsnica u Dragočaju). Prema obrazloženju pobijanog rješenja, ugovorni organ je uslove iz tenderskog dokumenta propisao u skladu sa materijlanim propisima koji regulišu datu oblast te je sa aspekta bezbjednosti saobraćaja propisao jasnu kategorizaciju puteva obzirom da magistralni putevi pripadaju tehničkoj grupi A i B dok lokalni putevi pripadaju tehničkoj grupi C i D. Zbog toga je ugovorni organ napravio izmjene tenderskog dokumenta te djelomično uvažio žalbu na način da je

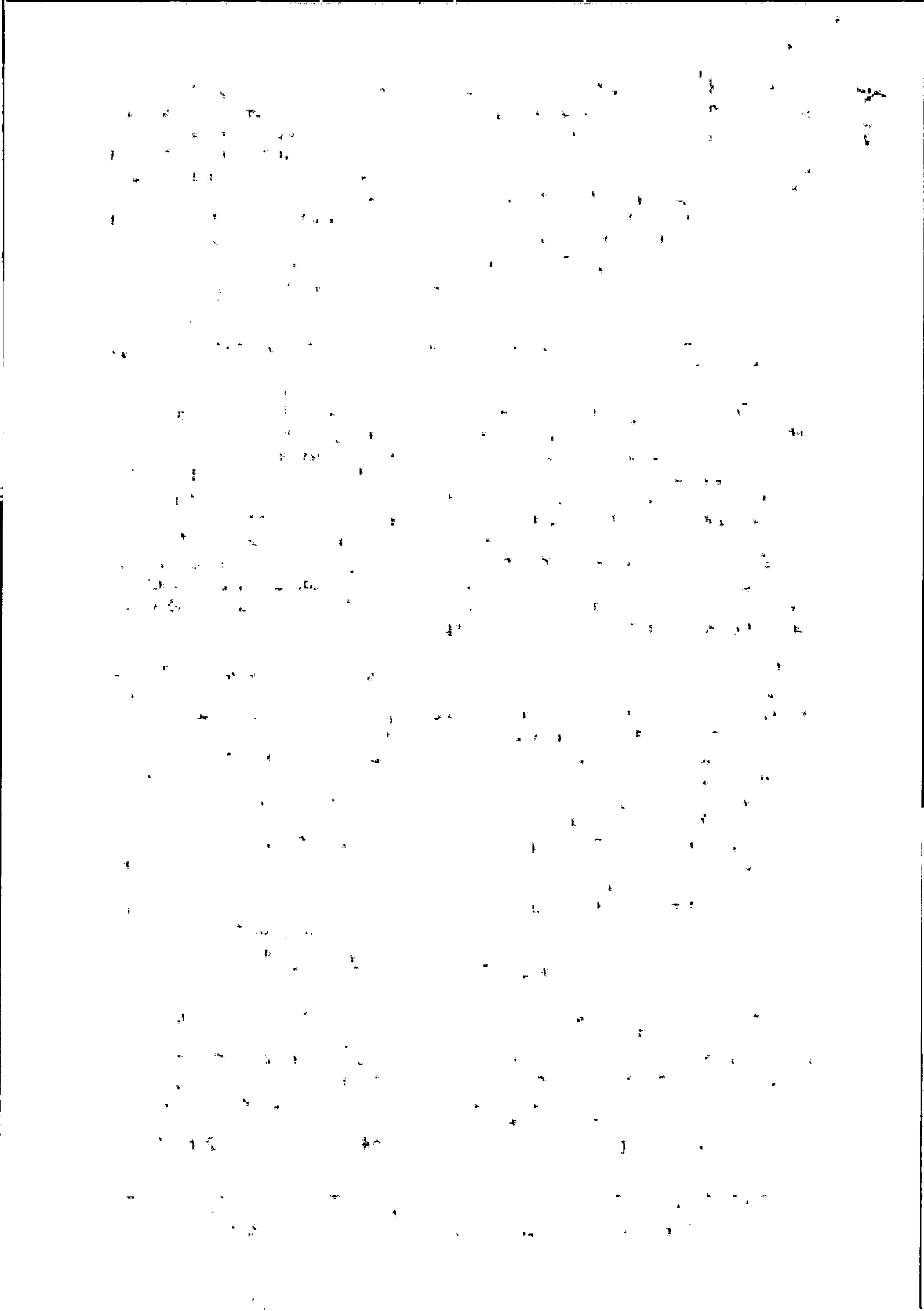
izmijenio tačku 15.1.a) tenderske dokumentacije gdje je uslov uspješno iskustvo na poslovima održavanja, izgradnje itd.pored magistralnih i regionlanih proširio i na puteve višeg ranga (autoputeve i brze puteve), dok za lokalne puteve, zahtjev za izmjenu nije prihvatio. Tuženi je ocijenio da je tužitelj propustio da predloži vještačenje u skladu sa članom 174-183 Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno nije predložio pred prvostepenim organom. Kako materijalni propisi na koje poziva ugovorni organ, jasno ukazuju na razliku između regionalnih magistralnih i lokalnih puteva, to je tuženi u konačnici ocijenio da je ugovorni organ pravilno utvrdio odlučne činjenice i da žalbu tužitelja treba odbiti kao neosnovanu. U skladu sa članom 93.stav 8. i 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BIH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Odedbama člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH («Službeni glasnik BiH» broj: 39/14), *(provjera kvalifikacije kandidata)* Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je kandidat/ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.

Dakle, nije sporno da ugovorni organ ima mogućnosti da propiše uslove u tenderskom dokumentu obzirom da najbolje poznaje predmetnu nabavku pa samim tim ima i najbolje sazanje koje uslove da propiše u tenderskom dokumentu. Međutim, osnovano se tužbom ukazuje da je tuženi organ morao cijeniti dokaze koje je tužitelj dostavio uz žalbu bez broja, podnesenu 15.04.2020.godine. Dakle, u smislu odredbe člana 102. stav Zakona o javnim nabavkama BiH *(Dokazivanje u postupku po žalbi) (Odjeljak C. Pravna zaštita pred URŽ-om)* je propisano da su stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U postupku pravne zaštite ugovorni organ dužan je dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. U postupku pravne zaštite žalilac je dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Pravilnim tumačenjem navedene odredbe, ovo vijeće je shvatanja da tuženi nije mogao samo navesti da je dokaze, isprave o vještačenju i ostali materijala, tužitelj mogao samo dostaviti uz žalbu ugovornom organu, odnosno raspravljati samo pred prvostepenim organom jer navedena zakonska odredba (član 102. Zakona) upravo propisuje postupak pravne zaštite pred Uredom za razmatranje žalbi. Također, Ured za razmatranje žalbi BiH zanemaruje da je u skladu sa odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16)

propisano da obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Također, u skladu sa članom 233. stav 2. ovog zakona je propisano i da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti i svi navodi žalbe. Zbog toga je tuženi morao cijeniti dostavljene dokaze odnosno očitovati se na iste, a ne ignorisati ih kao da ih tužitelj uopšte nije dostavio uz žalbu.

Iz navedenog proizilazi i osnovanost tužbe pa je ovo vijeće osporeno rješenje poništilo a predmet vratilo na ponovno odlučivanje, imajući u vidu da se u upravnom sporu ocjenjuje zakonitost konačnog upravnog akta. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, Ured za razmatranje žalbi BiH će cijeniti, odnosno uzeti u obzir dokaze koje je dostavio tužitelj i donijeti novo, zakonito rješenje.

Dakle u ponovnom postupku, u duhu uputa iznesenih u ovoj presudi, tuženi će pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica i na osnovu stanja spisa predmeta, donijeti novu zakonitu odluku. Primjenom odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, članom 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH("Službeni glasnik BiH" broj 39/03) i tarifnim brojem 2.Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Sud je donio odluku o troškovima sudskog postupka koji se sastoji od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00KM, kao i iznos od 150,00KM koji se odnosi na paušal 25%, PDV, i takse na tužbu u iznosu od 100,00KM što ukupno iznosi 977,50KM. U preostalom dijelu zahtjev za troškove je odbijen kao neosnovan iz razloga jer nije sačinjen u skladu sa Tarifom. O troškovima iz žalbenog postupka ne odlučuje sud u upravnom sporu, a taksa na presudu u iznosu od 200,00KM se ne nadoknađuje u slučaju kada je tužba uvažena.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude

Zapisničar
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

